

ŽIVOTOPIS PAMĚTNÍKA

Mgr. Dagmar Ryčlová se narodila 15. 3. 1942 (76 let) v Praze. Její rodiče byli poměrně mladí, když se brali a po válce už jim nebylo dovoleno studovat VŠ. Byli velmi vzdělaní, uměli několik jazyků a s komunismem se nikdy neztotožnili.

Paní Dagmar je nejstarší ze 3 dětí. Má 2 mladší bratry.

Její prarodiče z otcovy strany byli obchodníci, měli vilu v Jevanech, ale ta jim byla po nástupu komunismu zabavena. Rodiče i prarodiče byli Sokolové.

Paní Dagmar bylo 6 let, když se komunisté chopili moci, v únoru 1948 byla s rodiči lyžovat na horách. Volal jim dědeček, že se musí vrátit do Prahy, protože proběhl únorový převrat. V rodině poté nastal zmatek, obchody byly znárodněny a vila v Jevanech zabavena. Rodiče přišli o práci. Pro budoucnost malé Dagmar bylo velmi důležité, že její dědeček nepředal obchod otci, díky tomu mohla později studovat, protože neměla tzv. buržoazní původ.

Paní Dagmar nastoupila do první třídy v prestižní škole u jeptišek, ale tato škola byla zrušena po konci školního roku a děti byly rozmístěny po různých základních školách na Vinohradech. Po ZŠ šla paní Dagmar na prestižní gymnázium v Londýnské ulici, kam mj. chodil i Václav Klaus. Poté vystudovala Pedagogickou fakultu, obor matematika a výtvarná výchova.

Při studiu chodila brigádně hrát v komparzu českých filmů. Zde se seznámila se svým prvním manželem, kterého si v roce 1963 vzala a narodil se jim syn Ondřej. Manželství bylo krásné, ale krátké. Když byl synovi 1 rok, manžel zemřel při autonehodě. Paní Dagmar zůstala se synem sama. Oporou jí byla její rodina, která jí v tomto smutném období pomáhala.

Paní Dagmar se vdala podruhé a z druhého manželství se jí narodila dcera Alice. Manželství skončilo rozvodem.

V roce 1968 cestovala s přáteli do Itálie, zde se setkala s papežem, ale ve skupině turistů byl udavač, který toto setkání nahlásil a paní Dagmar byla potrestána např. tím, že jí za vykonanou práci byly odeprény odměny, které dostávali ostatní zaměstnanci, a to po řadu let.

V období normalizace pracovala Dagmar jako učitelka na ZŠ ve Štěpánské ulici. S některými svými žáky se setkává dodnes.

V roce 1989 byl syn už ženatý, měl malé dítě a jako disident se účastnil akcí proti režimu. Spolu s přáteli tiskl a rozvážel revoluční plakáty a tiskoviny. Paní Dagmar se

bála, že půjde do vězení, ale naštěstí došlo ke změně politického kurzu. Po Sametové revoluci si založil vlastní tiskárnu Amos, která funguje dodnes. Jako úspěšný podnikatel si mohl splnit mnoho svých snů. Jeho největším koníčkem bylo akrobatické létání. V roce 2014 při jednom náročném obratu ztratil vědomí a zahynul. Paní Dagmar tuto ztrátu velice těžce nesla a téměř přestala chodit.

Jedinou útěchou jí této době byla dcera Alice se svou rodinou. Ta se po studiu na grafické škole provdala a se svým manželem dali paní Dagmar vnučku.

Nyní se paní Dagmar věnuje cestování a svému dlouholetému koníčku - malování.

Její životní motto je: VYDRŽET!

(zpracovala: Dolores Suchánková)